

SZABADOS ATTILA

Tisztázatlan körülmények

Sajt, tea, szalámi, narancs, meggybefőtt,
ritmizálom, rohanok le, egyszerre
két-három fokot ugrok át, dűnnyögöm,
fogaim közt csikorgatom a listát,
a lépcsőfordulóban lendülettel,
felhúzott lábakkal, a fémoszlopot
szorítva váltok egy fél emeletet,

mindegyiknél újra, majd lenn az ajtó
üvegéhez csapódom, mint egy szúnyog,
ami magát csapta agyon egy kemény
díszpárnával, rángatom a kilincset,
kulcs-lyuk-fordít, nincs is zárva, erősen
felhúzták, fordít-kivesz-zseb-beránt,

az ábécé bejáratánál néhány
percig válogatok, hogy melyik kosár
kényelmesebb a könyökhajlatomnak,
végül a vastag fogós, élénkvrös,
tea, aztán narancs, de megbámulom
a májfoltos körtéket, mintha alig
kapnának levegőt a neonizzók
alatt, kettőt ráteszek a mérlegre,

mutatóujjal keresem a gyümölcs
apró indexgombját, semmi, már ők
is lemondtak a haldokló körtékről,
zacskó, három narancs, majd sajt, szalámi,
kártya, fizetés, otthon a tűzhelynél
színtelen, forró levet kavargatok,
tisztázatlan okok és körülmények
miatt a levesben ma nem lesz meggybefőtt.

Lomtalanít

A törött bőrdöb, a régi tévét,
tankönyveket szépen felcímkézve, név,
osztály, persze lekapargatjuk,
nehogy nyomozni kezdjen utánunk
a szemeteskonténerben rothadó
alma, és mindent kihordunk a gangra,

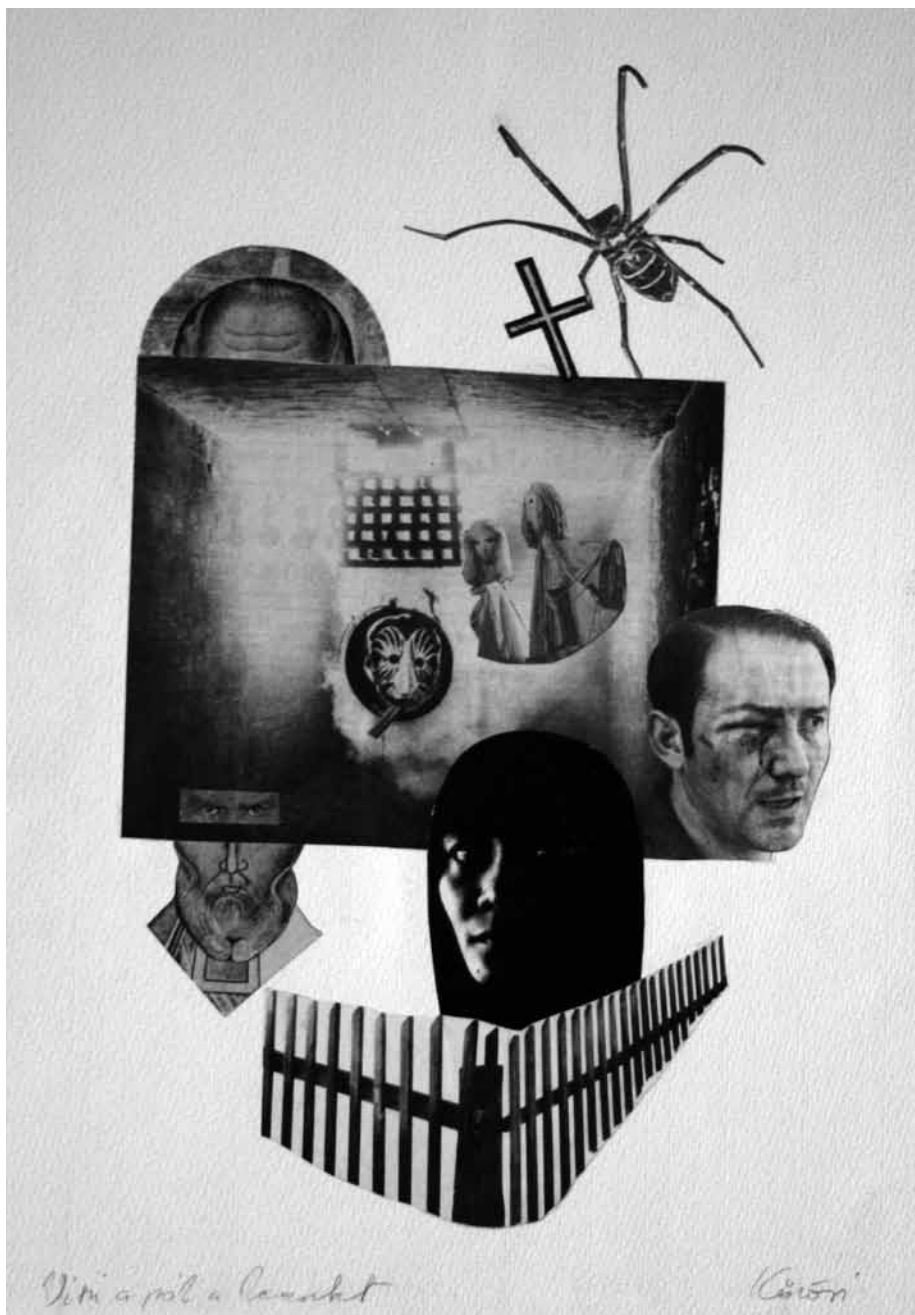
csak az igazán jó vendég jut el
a lépcsőtől az ajtóinkig, és ha nem
vérezik az orra vagy sajog a lába,
akkor invitáljuk bentebb, egyébként
sebesült csapdaállat,

SZABADOS ATTILA (1999) Kisvárdra

ez addig megy
 így, amíg egyikünk a tévén kívül
 mindent be nem pakol a rossz bőröndbe,
 felöltözik, a becsíptetett nyaki bőr
 miatt hibáztatja a cipzárt, indul
 lefelé, kezében a súlyos bőrönd,
 (tankönyv, CD-lejátszó, zuhanyrózsa)

és amíg el nem ér a konténerig,
 mindenki a téli kiruccanás miatt
 irigykedik, a tévé sorsa azóta is
 változatlan.

KŐRÖSI PAPP KÁLMÁN, Víz a pól a keresztet, 1984